

לרב כדאי להיות רמאי

לחיים סגל את כהונתו הדין. בחודש ינואר השנה נכנס הרב לתפקידו החדש. גולדן שמידט היה מרוצה מאד. סוף־סוף הבטיח את תשלום המזונות לבתו. אך גם אחרי שנבחר כדיין, לא חדל הרב־הנוכל לנהוג כעבריו מנוסה. תוך פחות מחודשיים, (דצמבר '75 — ינואר '76) הוציא במירמה סכום בן כ־40 אלף דולר מבנקים שונים בתל־אביב, והעביר את הכסף לארצות־הברית. תוך יום אחד, למשל, בהיותו כבר דיין, ב־14 בינואר '76, נסע הרב הרמאי במונית לשלושה בנקים. בזה אחר זה, הוציא מהם במירמה 3000 דולר.

צעירה, שעזבה את הארץ ונסעה לארצות־הברית. סגל לא נכנע, נסע אחריה ושם התחתן איתה. תוך זמן קצר הפך הרב אחד המצליחים בבורסה. רווחיו הצטברו, תוך תקופה קצרה, יחסית, לחצי מיליון דולר. אך פיתאום ירדו שערי המניות בבורסה, סגל פשט את הרגל. נשאר חייב סכומים רציניים ועזב את אמריקה. לפני שחזר ארצה, ניסה שוב את מזלו בבורסה של לונדון, אך גם הפעם לא שיחק לו המזל. לפני שלוש שנים חזר לאנגליה, כדי לעשות קצת כסף. הוא עסק ב־בוררות, ושיפר את מצבו הכלכלי. אולם האנשים שלהם נשאר חייב כספים באמ־

נוכלי־מורשע

הדיין הרב חיים סגל

לשלם את משכורתו של סגל גם אחרי גוריהדין, ושידע כי עלולה לקום שעי רורייה ציבורית אם הדבר יתגלה. הס־תמך על חוות־הדעת של היועץ המישפטי לממשלה. אמנם, הוא התעלם מהעובדה שחוות־הדעת התייחסה לתקופה שבה היה סגל רק מושעה ולא בחזקת נאשם שכבר הורשע, אך גם אילו פנו רפאל או גלס אל ברק אחרי גוריהדין, היו מקבלים את התשובה שעליהם להמשיך לשלם את משכורתו של סגל.

מי יפטר

דיין?

אך תודות להחץ הציבורי, בעיקר בנות פיצוץ הפרשה בעיתונים, הובטח ליועץ המישפטי לממשלה כי בשבוע הבא יכונס בית־הדין המישפטי וידון בפני שני הרב חיים סגל. לגבי כל עור־בדימדינה אחר היה התהליך פשוט הרי בה יותר, התקשייר קובע שעם הרשעתו בדיון של עובד מדינה, בעבירה שיש עי־מה קלון, הוא מפוטר כימעט אוטומטית מעבודתו ומפסיק לקבל משכורת כלל. גם דיני־העבודה קובעים כי אדם הנעדר מ־עבודתו מפני שבילה בבית־הסוהר, בעוון עבירה שיש עימה קלון, יכול מעבדו ה־פרטי לפטר אותו מעבודתו, ולא לקבלו חזרה אחרי שריצה את עונשו.

אם אמנם יפסקו בית־הדין המישפטי של הרבנות כי הרב סגל מפסיק מלכהן כדיין, יפסידו מכך מיספר גורמים: הרב סגל עצמו, אשר יפסיד כ־6000 לירות בחודש.

- שרידהות, אשר נכנס בכך לעי־נות נוסף עם חוגים רבניים, עימות שאי־נו ברוש לו בימים אלה.
- בחו של הרב אליעזר גולדשמידט, אשר דמי־המזונות הגבוהים, שאותם הס־כיס בעלה לשלם לה, לא יוכרו על־ידי הביטוח הלאומי, והיא תקבל סכום נמוך בהרבה.

מי שירוויח מפיצוץ הפרשה וגילויה בי־רבים יהיה רק הציבור, אשר יחסוך לעצ־מו סכום־עתק של כסף שהיה צריך להיות משכורת לרב היושב בבית־הסוהר.

ובינתיים נמשכת השערורייה המחפ־רה: לא זה בילבד שנתמנה לתפקיד דיין אדם שהיה ידוע כבר אז כנוכל בינלאו־מי, אלא שנוכל זה ממשיך בינתיים לקבל משכורת שמנה על חשבון הציבור, אחרי שבית־המישפט הרשיע אותו כרמאי.

ייפגשו ליד שולחן אחד ולא יסכימו לשבת יחד, ואין פשוט מזה. כבר היום מסרבים שני הרבנים הראשיים לחתום יחד על פרוטוקול משותף, אם הם לא יישבו אל שולחן אחד, לא יוקם בית־דין מישפטי, שרק הוא יכול להחליט על הפסקת עב־דתו של הדיין סגל.

מנכ"ל משרד־הדתות, דויד גלס, ביקש את חוות־דעתו של היועץ המישפטי ל־ממשלה, הפרופסור אהרון ברק, כיצד יש לנהוג במשכורתו של סגל.

ברק התבקש על־ידי גלס לחוות את דעתו אם יש לשלם לרב סגל, בתקופה שבה הוא היה מושעה מעבודתו ועוד טרם נגזר דינו, משכורת, חצי־משכורת או ביכלל לא לשלם לו.

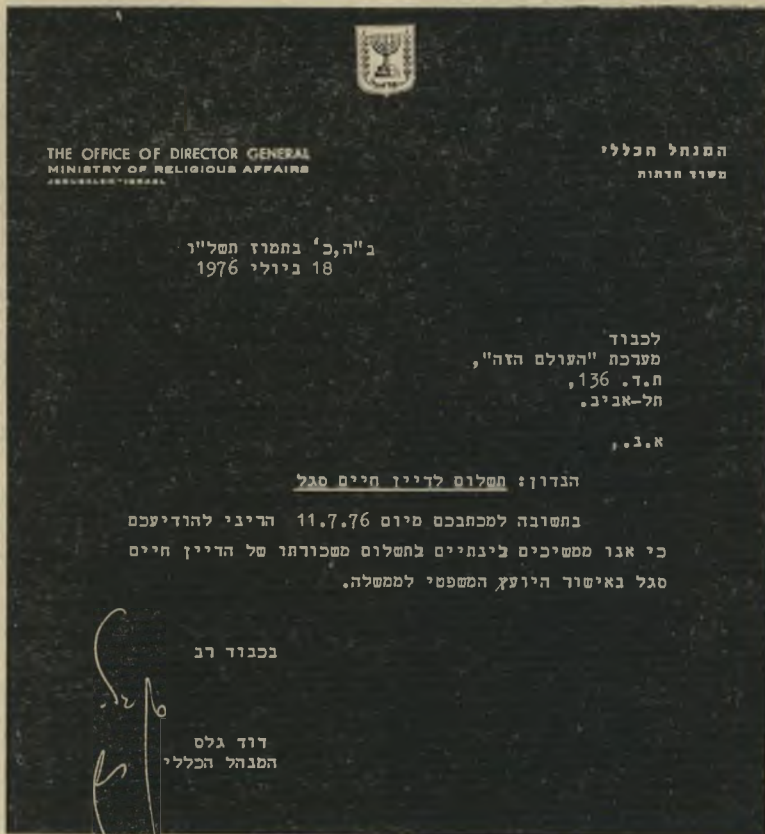
התקשייר, החוקה הפנימית של עוב־די־המדינה, קובע כי למי שמושעה מעב־רתו ועומד לפני מישפט, יש לשלם כק־מחצית שכרו. דעתו האישית של היועץ המישפטי לממשלה היא „שגם מי שמוש־עה מעבודתו, לא צריך לגווע מרעב.“ לדעתו יש לשלם משכורת מלאה לכל אדם שמושעה מעבודתו, עד שבית־מיש־פט מצא אותו חייב בדיון. ברק אף מת־כונן ליוזם חקיקה בכיוון זה, שתשנה את הוראות התקשייר בהתאם לכך. אך כיום עדיין מקבל פקיד־מדינה מושעה רק חצי השכר.

גם ברק אינו סבור שעובד מורשע צריך לקבל שכר.

אולם דיין בבית־הדין הרבני משול ל־שופטים, ועל אלה אין הוראות התקשייר חלים. ברק מצא במיקרהו של סגל הור־דמות להפעיל מייד את דעתו על תש־לום המשכורות בתקופת ההשעיה. חוות־הדעת, שאותה מסר לגלס, היתה שמכיוון שעל סגל אין הוראות התקשייר חלות, יש לשלם לו את מלוא משכורתו.

עד מתי? הרב לא פורט בחוות־דעתו של ברק, דבר עצמו ואמר שבתקשקש לחוות דעתו רק על תשלום השכר בתקופת־ההשעיה — כלומר, עד ההרשעה בדיון. אולם, הור־טיף ברק, במיקרהו של דיין יש להמשיך בתשלום השכר עד לפיטוריו על־ידי בית־דין מישפטי של הרבנים — כי עד אז הוא ממשיך רישמית לכהן כדיין, אף כשהוא יושב בבית־הסוהר. כי דיין משנל־לשופט, ושום סמכות מילבד אותו בית־הדין אינה מוסמכת לפטר.

שרידהות, שמצא עצמו בלחצים כבדים מצד חוגי הרבנות להמשיך

ההוכחה מיכתבו של מנכ"ל משרד־הדתות, דויד גלס להעולם הזה, המאשר כי הרב חיים סגל, אשר הורשע בעוון מירמה ונידון לשנת מאסר בפועל, ממשיך לקבל את משכורתו כדיין בבית־הדין הרבני־הגבוה. גלס תולה זאת בהנחיותיו של היועץ־המישפטי־לממשלה, הפרופסור אהרון ברק, אך ברק מסר חוות־דעת מישפטית לגבי התקופה שבה היה דויד סגל מושעה, עוד לפני שנגזר דינו.

חודשיים אחרי הבהלה לדולרים של חיים סגל, הגישה המדינה כתב־אישום נגד הגאון בהלכה, על שרימה אותה והעביר את המטבע הזר אל מחוץ לגבולותיה. חיים סגל פנה 31 פעמים למישרד־דין־ס־עו־ת, הודיע כי הוא ומישפחתו עומדים לנסוע לקפריסין. על סמך טענה זו קיבל טפסים מתאימים, שאיפשרו לו לקבל מ־הבנקים הקצבת מטבע חוץ. הוא לא נסע, אך חזר על התרגיל שוב עד שנתפס.

ב־29 ביולי השנה גזר בית־ה־מישפטי־המחוזי בתל־אביב על הרב חיים סגל שנתיים מאסר, מהן שנה אחת בפועל ואחת על תנאי.

אולם, מישחק המכוער של הרב סגל והומכיו עדיין לא הסתיים. הרב הרמאי יישב בבית־הסוהר, אך את משכורתו כי דיין ימשיך לקבל. בתו של הרב גולדן שמידט תקבל את דמי־המזונות שלה, כדי להוציא את המצב הזה. כל מה ש צריכים אנשיו של האסיר חיים סגל לע־שות הוא לדאוג לכך ששני הרבנים הראשיים, שלמה גורן ועובדיה יוסף, לא

ריקה, גילו אותו בלונדון והוא נאלץ לברוח מפניהם לארץ.

הוצאת דולרים

במירמה

ב חודש דצמבר אשתקד גילה לו הרב גולדשמידט שהוא יתמוך כי מועמדותו כדיין, נוסף לתמיכתם של הרב שלמה גורן ואנשיו בוועדה־למינויים. גולדשמידט שיכנע את גורן לתמוך בי־מועמדותו של סגל, והרב הראשי לחץ גם על השרים צדוק ורפאל והשיג את תמי־כתם. האדם היחידי שהתנגד בעצם ל־קנוניה זו היה הרב הראשי עובדיה, שי־אליו הצטרפו גם שלושת חבריו. בדצמבר '76 עמדה תוכניתו של סגל, להיבחר כדיין בבית־הדין הרבני הגבוה, שרידהות, ששמע על עסקיו הפעיל את היועץ־המישפטי־לממשלה, שסכל את בחירתו כדיין, ולדשמידט הצליח, והשיג